

kel rendszeresen úzték és fejlesztették ezt a műfajt és példájukat hamarosan követték a többi tanító-szerzetek; a piaristák és pálosok is. A drámák tárgya a tanítás tárgyainak (történelem, vallás, moralitás, stb.) körébe tartozik és így ezen és nem a drámai szerkezeten van a fősúly. Sajnálatos, hogy éppen ezekből a drámákból alig maradt ránk valami, alig több, mint amennyit a Tánicz Menyhért-féle gyűjteményből ismerünk. E gyűjtemény értékesebb darabjainak szerzője Billisics Márton pálos tanárban (sz. 1736.) sejtjük. Ilyenek Polidorus és Cassandra, az asszonyok csúfságáról, színrekerült 1765-ben, Ujhelyt, továbbá a »Bacchus« c. bohózat. (L. még Iskolai drámák.) (*Vajda Ella*)

Palotai Tibor, színész, sz. 1901. jan. 18-án, Budapesten. Gimnáziumi tanulmányai után Rózsashegyi Kálmán színésziskoláját végezte, majd a Nemzeti Zenedében 1918-ban hegedűtanári diplomát szerzett. Andor Zsigmondnál lépett a színpályára, Ujpesten, a »Névtelen asszony« Raymond szerepében. Egy évig Bécsben balletet tanult, majd Budapesten balletmesteri diplomát nyert, 1924-ben pedig tánc-tanári diplomát kapott. 1926. óta tánc-tanítással foglalkozik.

Palotás. Régi magyar lassú-tánc, komoly ütemben, a körmagyarral ellentétben, párokra osztva lejtették. Leginkább a főurak házaiban divatozott, innen származik a neve is.

Palotay Árpád, operaénekes, sz. 1885. júl. 17-én, Ujpesten. Iskoláit Budapesten végezte. Előbb Rákosi Szidi színésziskoláját látogatta, majd Berlinben folytatta tanulmányait az ottani ének-konzervatóriumban. Hazatérve, fellépett a Király Színházban, a »Luxemburg grófja« és »Rip van Winkle« c. operákban; majd a Népepera szerződtette. Működött Reinhardt Miksa berlini színházában is, ahol a »Sumurun« Seik szerepében jelentékeny sikert aratott. A háborús évek alatt visszatért Budapestre, fellépett a Belvárosi Színházban is, 1918-ban a Medgyaszay Színház tagja, a színház bukása után a M. Kir. Operaház szerződtette. Főbb szerepei: II. Endre (Bánk bán), Rozgonyi (Hunyadi

László), Ortel (Nürnbergi mesterdalnokok), Andris (Jancsi és Juliska), Wagner (Faust), Gábor diák (Cigánybáró), Fodor (Fanni), Ceprano gróf (Rigoletto), Falke (Denevér), Moruccio (Hegyek alján), Antonio (Figaro lakodalma), Baal Hanaan (Sába királynője), Donner (Rajna kincse) stb. — Neje 1917. június óta: Budanovits Mária, operaénekesnő. (L. o.)

Pályi Elek, (családi néven: Lukics), színész, jeles tenorista, a magyar opera megalapítója, sz. 1796-ban, Pápán. Elvégezvén Győrben iskoláit, Csornán premontréi pappá lett, azután Bécsben a karinthiai kapu melletti operaházban játszott. 1822-ben Nagy Lázár hívására nejevel: Ecsedy Jozefával a kolozsvári színházhoz szerződött, azután Temesvárott játszott a társulat és nyáron Szébenben, innét visszatért Kolozsvárra, hol az akkor alakult színházi részvénytársaság szerződtette s a nyári időszakban Erdélyben szerepelt.

Neje 1827. máj. 24-én Kolozsvárott elhalt és 1828-ban Botos Karolina színésznőt vette el feleségül. 1830-ban az erdélyi színtársulattal Kassára került és itt működött 1833-ig; ez évben a társulat kétfelé oszlott és P. a tagok jobb részével Budára ment. 1835. aug. 1-től kibérelte 3 évre a kolozsvári színházat, de csak 1836. febr. 28-ig 50 estén át játszott, azután Marosvásárhelyre ment és Nagyváradra, hol jún. 19-én felszerelése leégett és jelentékeny kárt szenvedett. 1836—37-ben ismét Kassán működött. 1840. okt. 18-án mint igazgató Bukarestben játszott magyarul, németül, románul és a töredék francia társulattal franciául, innét Brassón, Kézdivásárhelyen, Deésen, Enyeden át társulatával Marosvásárhelyre érkezett, ahol társulata feloszlott. Egész életét a magyar színészetnek szentelte, melynek nemesak egyik buzgó s kitűnő tagja volt, hanem az idegen dalművek lefordításával magas színvonalra is emelte. Megh. 1846. márc. 4-én, Kolozsvárt. Eltemették márc. 6-án. Temetésén Havi Mihály mondott istenhozzádot. Őt árvát hagyott maga után. (Névtét gyakran Pály-nak is írták.) Szép színpadi alak volt, magas termetű, vallas, kerek arccal, szép, barna, göndör hajzattal. Fiatalabb korában mint első szerelmes,